

רשומות

הצעות חוק

25 בינואר 1988

1866

7 בשבט התשמ"ח

צמח

108

חוק יסודות התקציב (תיקון מס' 4), התשמ"ח-1988

111

חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני תקיפה להשגת יעדי התקציב), התשמ"ח-1988

[Faint, illegible text from the main body of the document, likely containing the details of the proposed laws.]

חוק יסודות התקציב (תיקון מס' 4), התשמ"ח—1988 [103]

- תיקון סעיף 1 1. בסעיף 1 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ח—1985 (להלן — החוק העיקרי), אחרי הגדרת "הרעדה" יבוא:
- "הטבות מסים" — פטורים, הקלות או הנחות ממסים, אגרות ותשלומי חובה אחרים, המשתלמים לאוצר המדינה."
- תיקון סעיף 2 2. בסעיף 2 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) לחוק יצורפו —
- (1) תחזית התקבולים המילווה;
- (2) תחזית של סכומים שלא ייגבו בשל הטבות מסים."
- תיקון סעיף 6 3. בסעיף 6 (ג) לחוק העיקרי, אחרי "חוק ערבויות מטעם המדינה, התשי"ח—1958" יבוא "או חוק הערבויות לסחר חוץ, התשי"ט—1959".
- תיקון סעיף 8 4. בסעיף 8 לחוק העיקרי —
- (1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא: "וזאת בתנאי שהסכום המוצא בסעיף תקציב פלוני שבתקציב המפעלים העסקיים לא יעלה על סכום התקבולים שיתקבל למעשה לאותו סעיף תקציב לאותה שנת כספים."
- (2) האמור בסעיף קטן (ד) יסומן (ה), ולפניו יבוא:
- "(ד) תחזית התקבולים לכיסוי תקציב המפעלים העסקיים בשנת כספים פלונית כמצויין בחוק התקציב השנתי."

דברי הסבר

לא ידעו על ערבות שניתנה לפי חוק ערבויות מטעם המדינה, התשי"ח—1958, ועל מילווה. נראה כי בהיסח הדעת לא נזכר גם חוק הערבויות לסחר חוץ, התשי"ט—1959. הטעם שביסוד ההוראה הל גם לגבי ערבויות לפי חוק זה, ולפיכך מוצע להוסיפו לסעיף.

סעיפים 4 ו-6 המפעלים העסקיים. סעיף 8 לחוק יסודות התקציב דן בתקציב

מוצע לעגן בחוק את הנתג לצרף גם לתקציב המפעלים העסקיים את תחזית התקבולים לכיסוי. בתקציב המפעלים העסקיים קיים איוון בין סך ההכנסות הצפויות לבין ההוצאות. מוצע לקבוע כי גם בפועל לא יוצא סכום העולה על סכום התקבולים שיתקבלו למעשה, כאשר בסכום התקבולים מובא

סעיפים 1 ו-2 התשמ"ח—1985, נקבע כי לחוק התקציב השנתי תצורף תחזית התקבולים המילווה. בשנתיים האחרונות צורפה להצעת התקציב גם תחזית של סכומי המס שלא ייגבו בשל פטורים, הקלות או הנחות ממסים, שמטרתה לאפשר את הפסד ההכנסות הנובע מהטבות המסים. מוצע לעגן בחוק את העובדה לצרף תחזית זו לחוק תקציב שנתי.

סעיף 3 סעיף 6 לחוק יסודות התקציב קובע את המגבלות על ההתחייבויות שנוטלת על עצמה המדינה בסעיפי תקציב שבהם נקבע סכום הרשאה להתחייב ובסעיפי תקציב שבהם לא נקוב סכום כזה. סעיף קטן (ג) קובע כי המגבלות האמורות

1 ס"ח התשמ"ח, עמ' 60 וצ"ב 136; ח"ת 102, עמ' 260.
2 ס"ח התשי"ט, עמ' 220.

(3) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) לענין תקציב המפעלים העסקיים, "תקבול" — לרבות ערך השירותים שניתנו או הנכסים שסופקו בשנת כספים פלונית."

5. בסעיף 10 (1) לחוק העיקרי, אחרי "43" יבוא "ואת הסכום הנקוב בהגדרת "דרך מימון" שבסעיף 32."

6. בסעיף 11 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג) (2), במקום "תחזית ההכנסות" יבוא "תחזית התקבולים", והסיפה המתחילה במלים "לענין זה" — תימחק.

7. בסעיף 12 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

"(ד) על פי הצעת השר הנוגע בדבר או ממונה אחר על סעיף תקציב, רשאי שר האוצר לקבוע את המטרות אשר להן יוצאו הסכומים וימולאו המטרות בתכנית שנקבע לגביה בחוק התקציב השנתי לשנת כספים פלונית שהיא תשמש כרורה או כעתודה, ובלבד שהוא לא יגדיל בדרך זו תכנית בסכום העולה על ..... שקלים חזשים ועל 15% מהתכנית או במספר מטרות העולה על 25 ועל 25% ממספר המטרות של התכנית, אלא באישורה המוקדם של הועדה."

8. בסעיף 20 (ב) לחוק העיקרי, בפסקה (2), אחרי "בסכום" יבוא "שיקבעו שר הבטחון ושר האוצר שלא יעלה על סכום", ובמקום "לסכום האמור" יבוא "לסכום אשר נוסד בהוצאותיו בשל התקטנה בפועל של ימי מילואים."

9. בסעיף 21 לחוק העיקרי, בהגדרת "תאגיד", בפסקה (2), אחרי "חברה מוגבלת בערבות" יבוא "או הקדוש", ובמקום "לה חבר" יבוא "להם דירקטור או נאמן, לפי הענין."

דברי הסבר

סעיף 8 סעיף 20 לחוק קובע הסדרים בענין תקציב ימי המילואים. אם מספר ימי המילואים למעשה פחת מן המספר המוזקב, יוגדל תקציב הבטחון בסכום השווה להפרש הימים כפול התגמול המוצע שמשלם המוסד לביטוח לאומי בעד יום מילואים, והמוסד ישלם לאוצר סכום זה. מתברר כי ערך החסכון אינו שווה תמיד לתגמול המוצע כפול הפרש הימים, מציע לאפשר לשר הבטחון ושר האוצר להתאים את הסכום.

9 סעיף 9 פרק ד' לחוק קובע הוראות בקשר לתקציבי תאגידים שהוקמו בחוק או שהממשלה משתתפת בתקציבם או שתמריהם או הנחלתם מתמנים בידי הממשלה. פסקה (2) להגדרת "תאגיד" מסייפה להגדרה גם "חברה מוגבלת בערבות אשר שר או ראש רשות מקומית ממנה לה חבר ואשר שר האוצר קבע שהוראות פרק זה, כולן או מקצתן, יחולו עליה". מציע לתקן את ההגדרה כך שהיא תחול גם על הקדש ששר או רשות מקומית ממנה לו נאמן, ולכפי חברה מוגבלת בערבות מציע להחליף את המונח "חבר" במונח "דירקטור".

בחשבון גם ערך השירותים שניתנו והנכסים שסופקו בשנת הכספים, אף אם התקבולים המותרים יתקבלו לאחר תום השנה.

5 סעיף 10 (1) לחוק נקבע כי בכל מועד שדכון רשאית הממשלה, לפי הצעת שר האוצר, לעדכן את הסכומים הנקובים בסעיפים שונים בחוק והדנים בשינויי תקציב ובתחזיבות חרויות. מאחר שבסעיף 32, כפי שתוקן בסעיף 11 שלהלן, נוספה הגדרה של "דרך מימון" שבה נקוב סכום, נדרש התיקון המוצע.

7 סעיף 12 לחוק קובע כי שר האוצר רשאי לקבוע את המטרות אשר להן יוצאו הסכומים וימולאו המטרות שבסעיף תקציב "רורה בלתי" ובלבד ששינויים מעל שיעור שנקבע טעונים אישורה המוקדם של הועדה הכספיים של הנכס. מציע להסיר כי גם שימוש בכספים שהוקצבו בסעיף תקציב אחר בתכנית שנקבע לגביה כי היא רורה או עתודה, טעון הליך ואישור הועדה, כמו כל העברה מתכנית לתכנית.

10. אחרי סעיף 31 לחוק העיקרי יבוא:

"תישוב עליות של נותן שירות לציבור"

31.א. (א) בסעיף זה, "נותן שירות לציבור" — תאגיד, חברה ממשלתית או גוף אחר שהממשלה משתתפת בתקציבו במישרין או בעקיפין, המרכז יותר ממחצית אספקת טובין או שירותים בכל המדינה או באזור מסויים, ואשר הממשלה קבעה לגביו בהודעה ברשומות כי הינו נותן שירות לציבור לענין חוק זה.

(ב) נותן שירות לציבור יערוך אחת לשנה דין והשבון של עלות הפקת מוצר או מתן שירות שהוא מספק (להלן — דו"ח עלות) ויגישו לשר האוצר ולשר הממונה על תחום הפעולה של אותו נותן שירות, לא יאוחר מאשר 30 ימים לפני תחילתה של השנה.

(ג) שר האוצר, באישור הממשלה, רשאי לקבוע בתקנות את הפרטים שייכללו בדו"ח עלות ואת דרכי עריכתו.

(ד) שר האוצר, באישור הממשלה, רשאי לקבוע הנוראות בדבר הנתונים הכספיים והחשבונאיים שלפיהם ייערך דו"ח עלות; הנוראות יכול שיהיו כלליות, לסוג של נותני שירות לציבור או לנותן שירות לציבור מסויים.

11. בסעיף 32 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

"הפחתה של הכנסות המדינה" — הגדלה של הטבות המסים או הקטנה במישרין של הכנסות המדינה בדרך אחרת;

"דרך מימון" — אחד מאלה:

(1) הקטנה של סכום ההוצאה בסעיף פלוני אחד או יותר בחוק התקציב השנתי; הקטנה כאמור שלא נקבעה בחוק תיעשה על פי בקשת השר הנוגע בדבר, בהודעה של שר האוצר לוועדה, ובלבד שלא יופחת בדרך זו מתקציב ההוצאה סכום העולה על 600,000 שקלים חדשים אלא באישורה המוקדם של הוועדה;

דברי הסבר

כרוכה הוצאה או התחייבות להוצאה מתקציב המדינה לא יותקנו אלא אם כן ההוצאה או ההתחייבות תוקצבו בחוק התקציב השנתי לשנת הפעלתן הראשונה.

הוראה זו באה להבטיח כי במהלך שנת כספים לא יותקנו תקנות המחייבות הוצאה מבלי שהוצאה זו תוקצבת. ואולם גרעון תקציבי יכול להיווצר לא רק אם ההוצאה הנוספת נקבעת בתקנה, אלא גם אם היא נקבעת בחוק, ולא רק כשהתקנה החדשה קובעת הוצאה, אלא גם כשתוצאות הפעלתה הן הפחתה של הכנסות. לפיכך מוצע לקבוע הנוראות משלימות להוראה הקיימת, כדי להבטיח שמירה על מסגרת התקציב.

סעיף 10 מוצע להסמיך את הממשלה להטיל על תאגידים ציבוריים המספקים שירות מונופוליסטי לציבור חובה להגיש דו"ח של עלות הפקת המוצר או השירות שהם נותנים, בהתאם לכללים שיקבע שר האוצר באישור הממשלה. מטרת ההצעה היא לתציג את העלות המלאה של השירותים, במטרה לתגייס למצב שבו המחיר הנגבה מן הצרכנים ישקף עלות זו.

סעיפים 11 ו-12 סעיף 40 לחוק קובע לאמור:

תקנות הנוראות מינהל הצריכות תקציב תקנות או הנוראות מינהל שבביצוען

(2) הטלת מס, אגרה או תשלום חובה אחר, או הגדלת שיעורם, או הגדלת הכנסות המדינה בדרך אחרת ממקור שאינו מילווה.

12. אחרי סעיף 39 לחוק העיקרי יבוא:

39א. הצעת חוק המוגשת לכנסת שבביצועה כרוכה הוצאה או התחייבות להוצאה מתקציב המדינה, או שבביצועה כרוכה הפחתה של הכנסות המדינה, תצוין בה דרך המימון להוצאה או להפחתה.

13. האמור בסעיף 40 לחוק העיקרי יסומן (א), ואחרי יבוא:

"(ב) תקנות שבביצוען כרוכה הפחתה של הכנסות המדינה לא יותקנו אלא אם כן הופעלה במקביל דרך המימון, בסכום האמון של הפחתת הכנסות המדינה לשנת הפעלתן הראשונה."

14. סעיף 51 לחוק העיקרי — בטל.

דברי הסבר

סעיף 14 לחוק יסודות התקציב נקבעה תחילה מוגבלת למשך שלוש שנות תקציב, וזאת כדי שניתן יהיה לבחון במשך תקופה זו האם הוראותיו עומדות במבחן הביצוע ומשיגות את מטרותיהן. לאור הנסיגה החיובי שנרכש בביצוע החוק מצע לעשות את החוק לחוק של קבע.

חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשמ"ח—1988 [104]

1. חוק זה בא לתקן, לבטל או להאריך את תקפם של חוקים שונים, במטרה לצמצם את הוצאות המדינה ולהגדיל את הכנסותיה באופן שיאפשר עמידה ביעדי התקציב כפי שנקבעו בחוק התקציב לשנת הכספים 1988, התשמ"ח—1988.

2. בחוק הסדרים לשעת חירום במשק המדינה, התשמ"ז—1985¹ —

(1) בסעיף 24, במקום "א' בניסן התשמ"ז (31 במרס 1987)" יבוא "ל"ד באדר ב' התשמ"ט (31 במרס 1989)";

(2) בסעיף 26, במקום "י"ג בניסן התשמ"ח (31 במרס 1988)" יבוא "כ"ד באדר ב' התשמ"ט (31 במרס 1989)".

דברי הסבר

סעיף 2 בחוק הסדרים לשעת חירום במשק המדינה, התשמ"ז—1985, נקבעו בפקודת מס הכנסה ובחוק הביטוח הלאומי הוראות המנוגות הוראת שעה שלפיה משלמים קיצבת ילדים עבור הילד הראשון. תקפה של ההוראה הוארך בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 72), התשמ"ז—1987, עד יום 31 במרס

סעיף 1 הצעת חוק התקציב לשנת הכספים 1988 המבוססת על הנחות שונות בדבר הכנסות והוצאות של המדינה, גבון הנחות הנובעות מהתקיקה. התיקונים המוצעים בחוק זה באים לאפשר עמידה במסגרת התקציב המוצע חם מהווים השלמה להצעת חוק התקציב.

1 ס"ח התשמ"ז, עמ' 15; התשמ"ז, עמ' 93.

3. חוק מס הכנסה (הטבות להשקעה בניירות ערך שתמורתם נועדה למחקר מדעי), התשמ"ד-1983² - בטל.

ביטול חוק הטבות ומחקר מדעי

4. בחוק מיסוי נקודות קיצבה (הוראת שעה), התשמ"ז-1987³, בסעיף 2 - (1) בסעיף קטן (א) -

תיקון חוק מיסוי נקודות קיצבה

(א) בפסקה (2), במקום "בשלושת החדשים הראשונים של שנת המס 1988" יבוא "בשנת המס 1988";

(ב) בסופו יבוא:

"(3) סכומי נקודות הקיצבה שיחיד זכאי להם בשלושת החדשים הראשונים של שנת המס 1989 ייחשבו כהכנסה חייבת אם יש לו בשנת המס האמורה הכנסה שולית."

(2) בסעיף קטן (ד), במקום "או 1988" יבוא "1988 או 1989, לפי העניין".

5. בחוק היטל על שירותים מיובאים ונכסי חוץ (הוראת שעה), התשמ"ה-1984⁴, בסעיף 18 (א), במקום "י"ג בניסן התשמ"ח (31 במרס 1988)" יבוא "כ"ד באדר ב' התשמ"ט (31 במרס 1989)".

תיקון חוק היטל על שירותים מיובאים

דברי הסבר

החוק, וזאת בהתאם לסעיף 124 לחוק הסדרים לשעת חירום במשק המדינה, התשמ"ז-1985. במקביל תוקצבו למתקר ופיתוח הסכומים שהיו אמורים לבוא על השבון המס.

לאור הנסיון שנצבר מוצע לבטל את החוק.

4 סעיף 4 חוק מיסוי נקודות קיצבה (הוראת שעה), התשמ"ז-1987, קבע כי נקודות הקיצבה ייחשבו להכנסה חייבת במס, כאשר מדובר במי ששיעור המס השולי שלו הוא 45% או יותר ולמשפחה יש לא יותר משלושה ילדים. תקפה של הוראת השעה יפוג בסוף שנת הכספים 1987. מוצע להאריכה בשנה נוספת.

ההכנסה הצפויה מכך היא כ-50 מיליון שקלים חדשים.

5 סעיף 5 בנובמבר 1984 נחקק החוק בדבר היטל של 15 אחוזים על שירותים מיובאים ותחילתו נקבעה לשנה אחת. בנובמבר 1985 הוראך תקפו של החוק ובסיס ההיטל הורחב גם על רכישת נכסי חוץ. תקפה של החוק יפקע בסוף מרס 1988. מוצע להאריך את תקפה בשנה נוספת.

ההכנסה הצפויה מכך היא כ-150 מיליון שקלים חדשים בשנה.

1988. מוצע להאריך את תקפה של הוראת זו בשנה נוספת. הסכון הנוצא הצפוי כתוצאה מתיקון זה הוא כ-160 מיליון שקלים חדשים.

3 סעיף 3 חוק מס הכנסה (הטבות להשקעה בניירות ערך שתמורתם נועדה למחקר מדעי), התשמ"ד-1983, נועד לעודד השקעות בניירות ערך של חברות, אשר ישתמשו בזון המגוייס למתקר ולפיתוח.

הכוונה היתה כי המשקיעים יגכו מהכנסה החייבת ממס הכנסה את ההשקעה ויטכנו כ-40% בלבד מכספם, כאשר 60% הנותרים הם על השבון המס.

בשנת 1984 הנפיקו מספר חברות ניירות ערך לפי החוק, אך התברר כי הסיוע מתקציב המדינה היה במלוא סכומי ההשקעות במחקר ופיתוח, ואילו הנישומים לא סיכנו חלק כלשהו מהשקעתם, כתוצאה מהסדרי רכישה חוזרת של ניירות הערך בידי החברות המנפיקות.

בשנת 1985 שונה הקריטריונים כדי למנוע הנפקות בדרך האמורה. השינוי גרם להפסקת ההנפקות, מה שתוכיח כי החוק התטיא את מטרותו, וכי כאשר אין סבסוד מלא על חשבון המס, אין לציבור ענין בהשקעות רבות סיכון מסוג זה. בשנים 1986 ו-1987 לא ניתנו אישורים לביצוע מחקר ופיתוח ולהנפקה מוכה על פי

2 ס"ח התשמ"ד, עמ' 14.

3 ס"ח התשמ"ז, עמ' 99.

4 ס"ח התשמ"ה, עמ' 2; התשמ"ו, עמ' 49; התשמ"ז, עמ' 100.

6. בחוק לימוד חובה (תיקון מס' 16), התשמ"ד—1984, בסעיף 2, במקום "התשמ"ט" יבוא "התשנ"א" ובמקום "התשנ"ה" יבוא "התשנ"ז".

תיקון חוק
לימוד חובה

7. בחוק רשות הנמלים, התשכ"א—1961, אחרי סעיף 35 יבוא:

תיקון חוק
רשות הנמלים

35א. (א) הרשות תשלם תמלוגים שנתיים למדינה.

(ב) התמלוגים יהיו בשיעור של 7.5% מן העלות של הרכוש הקבוע שבשימוש הרשות ושבקמחה, כשהיא מתואמת לתאריך המאזן שקדם לתחילת שנת התקציב, לפני ניכוי הוצאות הפחת בשנה השוטפת; סכום התמלוגים ישא הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן עד יום התשלום בפועל; השר ושר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאים לשנות את שיעור התמלוגים.

(ג) דרכי הישוב העלות המתואמת לענין סעיף קטן (ב) יהיו בהתאם לתקנות שהותקנו לפי סעיף 31 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה—1985; כל עוד לא נקבעו כללים כאמור, תחושב העלות המתואמת לפי הכללים ששימשו בסיס לעריכת המאזן.

דברי הסבר

סעיף 7 לסעיפים קטנים 35 (א) עד (ב) המוצעים: בדו"חות הכספיים של רשות הנמלים נוקפת ריבית תחשיבית בשיעור של 7.5% על יתרת העלות המתואמת של הרכוש הקבוע שבשימוש ושבקמחה. מיוון כי הוצאת זו מחבאת בתשובון בעד קביעת האגרות שהרשות גובה בעד השימוש בנמלים. הרשות קיבלה זכיון מכוח החוק להפעלת הנמלים המגויים בתוספת לחוק. נראה כי יש מקום לתשלום תמלוגים למדינה על זכיון זה, המוצע כי הם יהיו בגובה הריבית התחשיבית האמורה.

ההכנסה הצפויה ממקור זה היא כ-55 מיליון שקלים חדשים בשנת הכספים 1988.

לסעיף קטן (ג) המוצע:

בהצעת חוק יסודות התקציב (תיקון מס' 4), התשמ"ז—1987, מוצע להוסיף סעיף 31 המטיל על גוף שירות לציבור חובה להגיש דו"ח בדבר עלות הפקת המוצר או השירות שהוא מספק. הסעיף יסמך את שר האוצר לקבוע באישור הממשלה הוראות בדבר הנתונים הכספיים וההתשובונאיים שלפיהם ייערך דו"ח העלות. מוצע כי הישוב העלות המתואמת של הרכוש הקבוע לענין התמלוגים יהיה בהתאם לכללים שייקבעו לענין דו"ח העלות, אך כל עוד לא ייקבעו כללים כאלה תחושב העלות המתואמת לפי הכללים המשמשים בעריכת המאזן של הרשות.

סעיף 6 חוק לימוד חובה (תיקון מס' 16), התשמ"ד—1984, נועד להרחיב את היגוף החובה חינוך לילדים בגיל 3 ו-4, כשתכלית היא הקדמת קליטתו של הילד הרך בשנים במסגרת חינוכית.

סעיף 2 בחוק האמור קבע התלתו בהדרגה במשך שש שנים החל בשנת התשמ"ז. בתיקון מהתשמ"ה, נדחתה ההחלפה בשלוש שנים, לשנת התשמ"ט, בשל המצב הכלכלי בו נתונה המדינה, כאשר עלות ההחלפה האמורה היא 110 מיליון שקלים חדשים.

מערך כ-150,000 הילדים המבקרים בגני קדם-חובה, משולמת כיום העלות המלאה רק בעד כ-10,000 תלמידי גנים פרטיים. כ-21,000 ילדי עיירות פיתוח פטורים מתשלום שכר לימוד, בעד כ-7,000 ילדים מאזורי שיקום וכ-5,000 ילדי ישובים חדשים משולמים רק 10% מן העלות ובעד כ-12,000 ילדי אזורי פיתוח משולמים רק 22% מן העלות. כ-90,000 ילדים כלולים במערכת שכר לימוד מדורג כשהתשלום נקבע לפי מבחן ההכנסה לנפש.

מאתר שכבר כיום שיעור הילדים המבקרים בגני קדם-חובה גבוה ביותר, אין צורך בחוק האמור כמכשיר להעלאתו.

לאור האמור מוצע לדרות את תחולת החוק בשנתיים נוספות.

5 ס"ח התשמ"ד, עמ' 16; התשמ"ה, עמ' 112.
6 ס"ח התשכ"א, עמ' 145; התשמ"ב, עמ' 198.
7 ס"ח התשמ"ה, עמ' 60 ועמ' 202; התשמ"ח, עמ' 108.

8. בחוק רשות שדות התעופה, התשל"ו-1977, § אחריו סעיף 40 יבוא:

40.א. (א) הרשות תשלם תמלוגים שנתיים למדינה.

(ב) התמלוגים יהיו בשיעור של 7.5% מן העלות של הרכוש הקבוע שבשימוש הרשות ושבנקמה, כשהיא מתואמת לתאריך המאזן שקדם לתחילת שנת התקציב, לפני ניכוי הוצאות הפחת בשנה השוטפת; סכום התמלוגים ישא הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן עד יום התשלום בפועל; השר ושר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאים לשנות את שיעור התמלוגים.

(ג) דרכי חישוב העלות המתואמת לענין סעיף קטן (ב) יהיו בהתאם לתקנות שהותקנו לפי סעיף 31 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה — 1985; כל עוד לא נקבעו כללים כאמור, תחושב העלות המתואמת לפי הכללים ששימשו בסיס לעריכת המאזן.

9. (א) לא תגבה רשות מקומית בשל נכס ארנונה כללית לשנת הכספים 1988 בסכום שיש בו העלאה מעל סכום הארנונה שהגיע כדין בשל אותו נכס בשנת הכספים 1987.

העלות ארנונה
כללית

(ב) שר הפנים ושר האוצר, או מי שהם הסמיכו לכך, רשאים להתיר לרשות מקומית העלאת ארנונה בשיעור העולה על המותר לפי סעיף קטן (א).

דברי הסבר

סעיף 9 מוצע כי הרשויות המקומיות לא יעלו את שיעורי הארנונה בשנת הכספים 1988, אלא באישור שר הפנים ושר האוצר. אישור כאמור יינתן בהתחשב בעליית המחירים, במדיניות הממשלה להקטין את נטל המס ובסך כל המקורות העומדים לרשותה של הרשות המקומית.

סעיף 8 ראה דברי ההסבר לסעיף 35 המוצע לחוק רשות הנמלים. הדברים יפים גם לענין רשות שדות התעופה. ההכנסה הצפויה כתוצאה מהוראת זו היא כ־10 מיליון שקלים חדשים בשנת הכספים 1988.

8 ס"ח התשל"ו, עמ' 182; התשמ"ד, עמ' 88.